

Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 19 marca 2026 roku

Sprawa: Odpowiedź na Interpelację nr 15528
Znak sprawy: DTS3.054.2.2026
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

**Pan
Włodzimierz Czarzasty**

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 15528 w sprawie projektu nowelizacji ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw Pań posłanek Agnieszki Ścigaj, Anny Dąbrowskiej-Banaszek, Marii Koc, Doroty Arciszewskiej-Mielewczyk oraz Anny Kwiecień uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

25 lutego 2026 r. wpłynęły do Sejmu dwa rządowe projekty ustaw nowelizujących ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa¹: projekt ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 2287) oraz projekt ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz ustawy - Kodeks karny skarbowy (druk sejmowy nr 2288).

1. Czy w ocenie Ministra projekt w obecnym kształcie zawiera rozwiązania niekorzystne dla przedsiębiorców, a jeśli tak – jakie jest ich uzasadnienie?

Jak wskazano w uzasadnieniu rządowych projektów:

- ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 2287),
- ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz ustawy - Kodeks karny skarbowy (druk sejmowy nr 2288),

ich celem jest nie tylko zwiększenie efektywności działania organów podatkowych, ale przede wszystkim poprawa relacji między podatnikami i organami podatkowymi.

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.

Projekty te przewidują szereg zmian, których od lat oczekują podatnicy, w tym będący przedsiębiorcami, takich jak:

- likwidacja przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia w związku ze wszczęciem postępowania karnego skarbowego,
- zastąpienie nieprzedawniania się zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym - instytucją zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego wskutek dokonania wpisu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, z jednoczesnym wprowadzeniem ograniczenia czasowego okresu zawieszenia,
- podwyższenie kwoty uprawniającej do zapłaty podatku przez inny podmiot niż podatnik,
- wprowadzenie możliwości umorzenia podatku przed terminem jego płatności,
- zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata wynika ze skorygowanej deklaracji.

Konkluzja z oceny wpływu proponowanych zmian w zakresie przedawnienia zobowiązań podatkowych na przedsiębiorców została przedstawiona w końcowej części uzasadnienia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz ustawy - Kodeks karny skarbowy (druk sejmowy nr 2288). Wskazano tam, że projekt ustawy „wpłynie pozytywnie na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców poprzez zniesienie możliwości zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku wszczęcia postępowania karnego skarbowego, jak również poprzez zastąpienie nieprzedawniania się zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym – korzystniejszym rozwiązaniem”.

2. Czy możliwe jest opracowanie regulacji, które w pełni realizowałyby interes fiskalny państwa, a jednocześnie nie wprowadzałyby rozwiązań ocenianych jako niekorzystne dla przedsiębiorców?

Regulacje proponowane w drukach sejmowych nr 2287 i 2288 odpowiednio wyważają interes podatników oraz budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Pełna realizacja obu tych celów jednocześnie w praktyce stanowi wyzwanie. Interes fiskalny państwa polega na maksymalizacji stabilnych dochodów budżetowych, natomiast przedsiębiorcy dążą do minimalizacji obciążeń. W konsekwencji każda regulacja podatkowa w pewnym stopniu przesuwą równowagę między tymi interesami. Możliwe jest jednak tworzenie takich rozwiązań, które ograniczają konflikt między nimi – np. poprzez przejrzystość systemu podatkowego, stabilność prawa, konsultacje z biznesem, przejrzysty proces legislacyjny czy upraszczanie procedur. W konsekwencji państwo może skutecznie realizować cele fiskalne, a jednocześnie zmniejszać negatywne odczucia przedsiębiorców. Nie oznacza to jednak całkowitego wyeliminowania napięcia między tymi dwoma perspektywami, lecz jego racjonalne zarządzanie. W ramach projektowania przepisów Ministerstwo Finansów kieruje się konstytucyjną zasadą proporcjonalności oraz bierze pod uwagę zarówno interes fiskalny państwa, jak i interes podatników. Zgodnie z zasadą proporcjonalności istnieją trzy powiązane między sobą obowiązki prawodawcy:

- przyjmowanie danej regulacji tylko wówczas, gdy jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest związana,

- kształtowanie danej regulacji w sposób zapewniający osiągnięcie zamierzonych celów (skutków),
- zachowanie proporcji między efektami wprowadzonej regulacji a ciężarami bądź niedogodnościami wynikającymi z niej dla obywateli.

Zasada ta kładzie szczególny nacisk na adekwatność celu i środka użytego do jego osiągnięcia. Oznacza to, że spośród możliwych środków oddziaływania należałoby wybierać środki skuteczne dla osiągnięcia założonych celów, a zarazem jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, wobec których mają być zastosowane, lub dolegliwe w stopniu nie większym niż jest to niezbędne dla osiągnięcia założonego celu (wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia: 18 października 2011 r., SK 2/10, 12 stycznia 2012 r., Kp 10/09 i 15 maja 2012 r., P 11/10).

Ministerstwo Finansów zaproponowało kompleksowe rozwiązanie polegające na zmianach w zakresie prawa podatkowego połączone ze zmianami w prawie karnym skarbowym. Zrezygnowano z rozwiązań niepełnych na rzecz spójnego i zgodnego systemowo rozwiązania.

W Kodeksie karnym skarbowym uchylona zostanie przesłanka ustania karalności czynu zabronionego w przypadku przedawnienia należności publicznoprawnej. Powyższa zmiana spowoduje uniknięcie niepożądanego zjawiska w stanie prawnym po likwidacji przesłanki z art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji podatkowej w postaci skrócenia terminu przedawnienia niektórych typów czynów zabronionych o najwyższym zagrożeniu karnym, charakteryzujących się wysoką szkodliwością społeczną. Podstawowy termin przedawnienia zobowiązania podatkowego wynosi bowiem 5 lat, natomiast okres przedawnienia przestępstw o wysokiej szkodliwości społecznej wynosi 10 lat. Zachowanie tego terminu umożliwi prowadzenie i zakończenie postępowań przygotowawczych oraz doprowadzenie do skazania sprawców poważnych przestępstw skarbowych szczególnie w sprawach, w których w postępowaniach karnych zgromadzono obszerny materiał dowodowy dotyczący np. karuzel podatkowych.

Intencją ustawodawcy jest oddzielenie terminu przedawnienia należności publicznoprawnej od terminu przedawnienia karalności przestępstwa skarbowego. Uchylenie w Ordynacji podatkowej przesłanki zawieszającej bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w związku z wszczęciem postępowania karnego skarbowego spowoduje, że w toku już prowadzonych postępowań karnych skarbowych będzie mogło nastąpić przedawnienie zobowiązania podatkowego, powiązanego bezpośrednio z popełnionym czynem, którego skutkiem jest uszczuplenie podatku. Już dziś w przypadku przestępstw skarbowych nieskutkujących bezpośrednio uszczupleniem należności publicznoprawnej (np. posługiwanie się nierzetelnymi fakturami, nierzetelne prowadzenie ksiąg) a powiązanych z rozliczeniami podatkowymi, przedawnienie zobowiązania podatkowego nie ma wpływu na przedawnienie karalności. Podobnie w przypadku tzw. przestępstw fakturowych z Kodeksu karnego. Stąd też propozycja uchylenia przesłanki przedawnienia karalności czynu zabronionego w przypadku przedawnienia należności publicznoprawnej (najczęściej zobowiązania podatkowego) ma na celu uniknięcie bezkarności najpoważniejszych przestępstw skarbowych.

Proponowane zmiany do ustawy – Ordynacja podatkowa i Kodeksu karnego skarbowego mają charakter propozycji kompleksowego rozwiązania problemu. Efektem powinno być wyeliminowanie przypadków wszczynania postępowań karnych skarbowych tam gdzie nie było do tego podstaw i organy w praktyce nie zmierzały do ustalenia i ukarania sprawcy, a jedynie do uzyskania skutku zawieszenia terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Celem nowelizacji jest takie ukształtowanie przepisów, aby wszczynanie postępowań karnych następowało wyłącznie w tych sytuacjach, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia umyślnego przestępstwa skarbowego i ograniczenie spraw, w których zaistniała konieczność umorzenia dochodzeń (śledztw) z uwagi na fakt, że czynu nie popełniono, brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia albo czyn nie zawiera znamion przestępstwa skarbowego.

Przedmiotowe regulacje z jednej strony mają zatem na celu zabezpieczenie interesu Skarbu Państwa, z drugiej strony uchylają przesłankę zawieszającą bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, jeżeli zostało wszczęte postępowanie karne skarbowe, a więc przepis, który od lat powodował ogromne kontrowersje w aspekcie instrumentalnego wykorzystywania przez organy podatkowe. W konsekwencji projektowane zmiany są niekorzystne wyłącznie dla przestępców skarbowych, których przestępcze działania skutkują wysokimi uszczupleniami należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa.

3. Jakie jest ratio legis utrzymania lub wprowadzania przepisów, które mogą wydłużyć okres niepewności podatkowej?

Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz ustawy - Kodeks karny skarbowy (druk sejmowy nr 2288) przewiduje m.in. następujące zmiany związane z przedawnieniem zobowiązań podatkowych:

- zastąpienie zasady nieprzedawniania się zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym instytucją zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego wskutek dokonania wpisu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, z jednoczesnym ograniczeniem czasowym zawieszenia biegu przedawnienia na podstawie tej przesłanki do **5 lat** od dnia wpisu hipoteki lub ustanowienia zastawu skarbowego;
- wprowadzenie nowej przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego związanej z postępowaniem podatkowym w przypadku unikania opodatkowania, z jednoczesnym ograniczeniem czasowym takiego zawieszenia do **2 lat**;
- wprowadzenie możliwości wydłużenia, tylko w niektórych przypadkach, terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego o 12 miesięcy w związku ze skorygowaniem deklaracji w niedługim okresie przed upływem terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Wprowadzane zmiany dotyczące biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, czy to w zakresie zawieszenia biegu tego terminu czy jego wydłużenia, zostały wyraźnie ograniczone czasowo. Tym samym, nie można mówić o wydłużeniu okresu niepewności podatkowej.

4. Czy projektodawca rozważa rezygnację z regulacji ocenianych jako nadmiernie restrykcyjne lub problematyczne w toku konsultacji społecznych?

Propozycje zawarte w rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz ustawy - Kodeks karny skarbowy (druk sejmowy nr 2288) oraz rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 2287) dwukrotnie zostały poddane konsultacjom publicznym i opiniowaniu w 2025 r. Obecny kształt projektów wynika właśnie ze wsłuchania się w głosy strony społecznej podczas konsultacji publicznych. Uwagi w ramach konsultacji publicznych i opiniowania wraz ze stanowiskiem Ministra Finansów i Gospodarki do poszczególnych uwag są zawarte w raporcie z konsultacji umieszczonym na BIP RCL w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny².

Projektowane przepisy w zakresie raportowania schematów podatkowych zostały znacząco zmienione w zakresie wskazywanym przez podatników w zgłoszonych uwagach - przykładowo:

- początkowo planowano ograniczanie raportowania krajowych schematów podatkowych, natomiast po analizie zgłoszonych uwag przez stronę społeczną raportowanie tych schematów będzie całkowicie wyłączone;
- w ramach konsultacji strona społeczna proponowała przesunięcie terminu raportowania schematów MDR-3 tak aby nie kolidował z terminami do złożenia innych deklaracji podatkowych i powodował kumulacji pracy w tym samym okresie - termin przesunięto zgodnie z uwagami.

W szczególności z uwagi na zarzuty niekonstytucyjności obowiązujących przepisów Ordynacji podatkowej projektowane są zmiany w Kodeksie karnym skarbowym dotyczące uchylenia przesłanki ustania karalności czynu polegającego na uszczupleniu należności publicznoprawnej w przypadku, gdy nastąpiło przedawnienie tej należności. Pozostawienie tej przesłanki mogłoby doprowadzić do bezkarności sprawców przestępstw skarbowych godzących w interesy Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego oraz istotne interesy finansowe Unii Europejskiej. Projektowane rozwiązania nie są wymierzone w uczciwych podatników/przedsiębiorców i nie mają na celu wprowadzenia dodatkowych czy też nadmiernych restrykcji wobec tych podmiotów. Zakładają takie regulacje, aby wyłączenie odpowiedzialności karnej nie następowało z tego powodu, że zobowiązanie podatkowe uległo przedawnieniu. Nie może mieć miejsca automatyczne umarzanie spraw o najpoważniejsze przestępstwa skarbowe, dla których w Kodeksie karnym skarbowym przewidziano 10 letni termin przedawnienia karalności już po 5 latach wraz z przedawnieniem zobowiązania podatkowego. Przedawnienie podatku nie oznacza, że nie popełniono przestępstwa a sprawca przestępstwa skarbowego nie powinien pozostać bezkarny. Zaznaczyć należy, że zmiany w Kodeksie karnym skarbowym mają na celu zapobieganie unikaniu odpowiedzialności karnej w sytuacji, gdy faktycznie doszło do popełnienia umyślnego przestępstwa skarbowego, a nie wprowadzanie rozwiązań ocenianych jako niekorzystne dla podatników.

5. Czy dochodzenie zobowiązań podatkowych po wieloletnim okresie, w wyniku zastosowania mechanizmów zawieszenia lub przerwania biegu przedawnienia, pozostaje – zdaniem Ministra – w pełnej zgodności z zasadą zaufania obywatela do państwa?

Konstytucyjna zasada zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa (zasada ochrony zaufania) wynika z art. 2 Konstytucji RP jako element demokratycznego państwa prawnego. Zasada ta wymaga, aby prawo było stabilne,

² <https://legislacja.gov.pl/projekt/12396201>

przewidywalne, a organy władzy działały rzetelnie, nie zaskakując obywateli nagłymi, niekorzystnymi zmianami.

Podatnikowi wprawdzie nie przysługuje konstytucyjne prawo do przedawnienia, to jednak z uwagi na instytucję przedawnienia zobowiązań podatkowych regulowaną przepisami ustawy – Ordynacja podatkowa ma on prawo oczekiwać, że upływ terminu przedawnienia spowoduje wygaśnięcie ewentualnych nieuregulowanych zobowiązań podatkowych.

Przewidziane w projekcie ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz ustawy - Kodeks karny skarbowy (druk sejmowy nr 2288) rozwiązania odnoszące się do przerwania lub wydłużenia biegu terminu przedawnienia, w każdym przypadku zostały wyraźnie ograniczone czasowo tak, aby podatnik nie pozostawał przez czas bliżej nieokreślony w stanie niepewności co do swojej sytuacji.

6. Czy Ministerstwo podejmie działania w celu przeciwdziałania praktykom polegającym na wszczynaniu postępowań tuż przed upływem terminu przedawnienia w celu zwiększenia należnych odsetek?

Należy podkreślić, że zarzut stosowania praktyki polegającej na wyczekiwaniu przez organy podatkowe na zbliżający się termin przedawnienia zobowiązania podatkowego w celu wszczęcia postępowania, co skutkuje naliczeniem wyższych odsetek od zaległości podatkowych, nie znajduje uzasadnienia w danych dotyczących terminów wszczynania postępowań podatkowych.

Wbrew twierdzeniom zawartym w interpelacji poselskiej **dane statystyczne z trzech ostatnio analizowanych lat podatkowych nie potwierdzają istnienia praktyki wszczynania postępowań tuż przed upływem terminu przedawnienia.** Liczba postępowań podatkowych wszczętych w roku, w którym upływa termin przedawnienia zobowiązania podatkowego stanowił około 5% wszystkich wszczętych postępowań.

Tabela. Liczba postępowań podatkowych wszczętych w roku, w którym upływa termin przedawnienia zobowiązania podatkowego

Rok	Ogółem liczba postępowań podatkowych wszczętych / przekształconych w danym roku ³	w tym, liczba postępowań podatkowych wszczętych/ przekształconych w roku, w którym następuje przedawnienie	udział %
2022	164.561	7.205	4,6
2023	161.519	7.576	4,5
2024	150.080	7.582	5,1

Źródło: Ministerstwo Finansów

Jednocześnie należy wskazać, że terminy wszczynania postępowań podatkowych wynikają ze specyfiki działania organów podatkowych.

³ Prezentowane dane dotyczą podatków: podatku dochodowego od osób prawnych, podatku dochodowego od osób fizycznych, podatków majątkowych i sektorowych, podatku od towarów i usług, podatku akcyzowego, opłaty paliwowej oraz opłaty emisyjnej.

W zestawieniu wykazano postępowania wszczęte z urzędu w sprawie: określenia/ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego (straty/dochodu), orzeczenia o odpowiedzialności płatników, odpowiedzialności spadkobierców.

W obowiązującym systemie podatkowym zobowiązania podatkowe co do zasady powstają z mocy prawa. Przepisy prawa podatkowego nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji, a podatek wykazany w deklaracji jest podatkiem do zapłaty.

Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że podatnik, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie zapłacił w całości lub w części podatku, nie złożył deklaracji albo że wysokość zobowiązania podatkowego jest inna niż wykazana w deklaracji, albo powstałego zobowiązania nie wykazano, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość zobowiązania podatkowego.

Należy jednak podkreślić, że moment wszczęcia postępowania podatkowego nie jest wynikiem samowolnej decyzji organu, jest natomiast ściśle uwarunkowany momentem uzyskania informacji/zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość popełnienia nieprawidłowości, które wymagają podjęcia czynności weryfikacyjnych.

Wszczęcie postępowania podatkowego co do zasady następuje dopiero po zakończeniu czynności sprawdzających lub kontroli podatkowej, a więc już po upływie określonego czasu od rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Dodatkowo, gdy podatnik podejmuje działania mające na celu unikanie przeprowadzenia wobec niego ww. procedur, nie współpracuje z organem lub utrudnia działania organu podatkowego, moment wszczęcia postępowania podatkowego jeszcze bardziej się oddala.

W tym miejscu warto zaznaczyć, że zarówno w wyniku czynności sprawdzających, jak i po zakończeniu kontroli podatkowej, podatnik ma prawo do złożenia korekty deklaracji uwzględniającej ujawnione przez organ nieprawidłowości. W świetle powyższego, podatnik ma możliwość wpłaty zaległości wraz z należnymi odsetkami, bez oczekiwania na wszczęcie postępowania podatkowego. To czy z tego uprawnienia skorzysta zależy wyłącznie od jego woli.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że organy podatkowe nie mają swobody co do terminu wszczęcia postępowania podatkowego po przeprowadzonej kontroli podatkowej. Zasadą jest wszczynanie postępowania podatkowego w zakresie zobowiązania podatkowego, które było przedmiotem kontroli podatkowej w terminie 6 miesięcy od zakończenia kontroli podatkowej. Zgodnie z art. 165b § 1 Ordynacji podatkowej:

W przypadku ujawnienia przez kontrolę podatkową nieprawidłowości co do wywiązywania się przez kontrolowanego z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego oraz niezłożenia przez podatnika deklaracji lub niedokonania przez niego korekty deklaracji w całości uwzględniającej ujawnione nieprawidłowości, organ podatkowy wszczyna postępowanie podatkowe w sprawie, która była przedmiotem kontroli podatkowej, nie później niż w terminie 6 miesięcy od zakończenia kontroli.

Przepis art. 165b § 1 Ordynacji podatkowej ma charakter dyscyplinujący dla organu podatkowego, bowiem brak podjęcia działań w określonym terminie powoduje przedawnienie prawa do wszczęcia postępowania podatkowego.

Co istotne, przepis ten chroni interes podatników przed ewentualnymi skutkami nieusprawiedliwionej zwłoki organów podatkowych we wszczęciu postępowania podatkowego.

Należy również zaznaczyć, że terminowość podejmowania i prowadzenia czynności sprawdzających jest objęta nadzorem⁴, który ma na celu jak najszybsze zarówno podejmowanie jak i kończenie czynności sprawdzających, tak aby w przypadkach stwierdzenia nieprawidłowości, umożliwić terminowe wszczynanie postępowań podatkowych.

Jednocześnie należy wyjaśnić, że celem prowadzonego postępowania podatkowego jest ustalenie prawidłowej wysokości zobowiązania oraz zapewnienie prawidłowego stosowania prawa, a nie kształtowanie wysokości należnych odsetek. Wszczynając postępowanie podatkowe organ uwzględnia czas niezbędny do przeprowadzenia i zakończenia postępowania podatkowego zarówno przez organ pierwszej, jak i drugiej instancji przed upływem terminu przedawnienia.

Nie można też pomijać faktu, że podatnicy niejednokrotnie podejmują działania noszące znamiona obstrukcji procesowej np. unikanie odbioru korespondencji czy brak odpowiedzi na wezwania organu. Są to okoliczności, które prowadzą do wydłużenia czasu trwania postępowania podatkowego.

W związku z powyższym, **organy podatkowe dążą do jak najwcześniejszego wszczęcia postępowania podatkowego, bowiem zwłoka w jego wszczęciu wiąże się z ryzykiem przedawnienia zobowiązania podatkowego**, a w konsekwencji brakiem możliwości wydania decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

Dodatkowo należy podkreślić, że organy podatkowe działają na podstawie i w granicach prawa. Zgodnie z zasadą szybkości działania wynikającą z art. 125 Ordynacji podatkowej, organy podatkowe działają w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Sprawy, które nie wymagają zbierania dowodów, informacji lub wyjaśnień, są załatwiane niezwłocznie.

Z kolei zasady naliczania odsetek od zaległości podatkowych zostały szczegółowo uregulowane w rozdziale 6 działu III Ordynacji podatkowej, a w związku z tym organ podatkowy nie ma wpływu na ich wysokość.

Ministerstwo Finansów w ramach prowadzonego nadzoru nad postępowaniami podatkowymi gromadzi i analizuje dane dotyczące postępowań podatkowych. Na podstawie wniosków płynących z analiz kierowano zalecenia do organów podatkowych dotyczące m.in.

- monitorowania terminów podejmowania czynności sprawdzających, wszczynania kontroli podatkowej oraz postępowań podatkowych, tak aby co do zasady mogły być przeprowadzane możliwie najwcześniej, bez zbędnej zwłoki;
- przestrzegania terminowości prowadzonych postępowań i monitorowania przypadków przedłużania terminu załatwienia sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, nie można zgodzić się z zarzutem stosowania przez organy podatkowe praktyki polegającej na wyczekiwaniu na zbliżający się termin przedawnienia w celu zwiększenia należnych odsetek.

Tym samym postulat podjęcia działań w celu przeciwdziałania praktykom polegającym na wszczynaniu postępowań tuż przed upływem terminu przedawnienia nie znajduje uzasadnienia.

⁴ Za nadzór w tym zakresie odpowiada Departament Nadzoru nad Kontrolami w Ministerstwie Finansów.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki

Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Finansów